

บทบรรณาธิการ เล่ม ๑

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ได้เปิดการบรรยายภาคสอง สมัยที่ ๖๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ท่านอาจารย์สุชาติธรรมมาพิทักษ์กุล เลขาธิการสำนักอบรมฯ ขอต้อนรับนักศึกษาทุกคนที่มาศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้

ในการสอบข้อเขียนความรู้ขั้นเนติบัณฑิต ภาคหนึ่ง สมัยที่ ๖๒ และได้ประกาศผลสอบแล้วนั้นปรากฏว่า

๑. กลุ่มกฎหมายอาญา มีผู้เข้าสอบจำนวน ๑๖,๑๕๔ คน มีผู้สอบได้จำนวน ๑,๔๖๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๘)

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ชื่อ นางสาวจิตติมา แซ่เตีย จบนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอบได้ ๘๓ คะแนน

๒. กลุ่มกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีผู้เข้าสอบจำนวน ๑๓,๓๙๑ คน มีผู้สอบได้จำนวน ๗๙๘ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๕)

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ชื่อ นางสาวจิตติมา แซ่เตีย จบนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอบได้ ๗๘ คะแนน และนายประกาย รัชต์นิโธ จบนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สอบได้ ๗๘ คะแนน

๓. ผู้สอบได้กลุ่มกฎหมายอาญาและกลุ่มกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำนวน ๒๘๘ คน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดชื่อนางนางสาวจิตติมา แซ่เตีย จบนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอบได้ ๘๓ คะแนน กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ ๗๘ คะแนน สอบได้คะแนนรวม ๑๖๑ คะแนน

การสอบข้อเขียนเนติบัณฑิตนั้น มีนักศึกษาหลายคนที่ทำผิดระเบียบการสอบข้อเขียนและถูกหักคะแนน สำนักอบรมฯ จึงขอแนะนำระเบียบการหักคะแนนนักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบข้อเขียน มาแจ้งให้นักศึกษาทราบ ดังนี้

ข้อ ๑ “เขียนเลขประจำตัวสอบในสมุดคำตอบนอกส่วนต่อบนปกสมุดคำตอบหรือลงชื่อหรือลงลายมือชื่อไว้ในส่วนใดส่วนหนึ่งซึ่งสามารถสื่อได้ว่าเป็นผู้ใดให้หัก ๒ คะแนน แต่กรณีมีข้อเท็จจริงที่เป็นการทุจริตให้ปรับตก”

ข้อ ๒ “ลงลายมือชื่อกำกับการขีดฆ่าในสมุดคำตอบโดยไม่สามารถสื่อได้ว่าเป็นผู้ใด ให้หัก ๑ คะแนน

ข้อ ๓ “ไม่เขียนเลขข้อให้หัก ๑ คะแนน”

ตามข้อ ๕ เสนอคณะอนุกรรมการกำกับดูแลการสอบ เพื่อทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ
อำนวยการอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ต่อไป

บทบรรณาธิการ มีวัตถุประสงค์ในการแจ้งข่าวสาร ประชาสัมพันธ์และนำสาระ
ความรู้ทางกฎหมาย แนวคำพิพากษาฎีกามาเสนอเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาหรือเพิ่มพูน
ความรู้จากการที่นักศึกษาฟังหรืออ่านคำบรรยายมาแล้วเท่านั้น การสอบเนติบัณฑิตควรศึกษา
จากการฟังการบรรยาย หรือจากตำรา คำอธิบายกฎหมาย จะเป็นสิ่งที่ถูกต้องของการสอบใน
ระดับเนติบัณฑิต ยิ่งกว่า

บทบรรณาธิการจะนำคำพิพากษาฎีกาเกี่ยวกับกฎหมายวิธีพิจารณาความมา
ลงพิมพ์เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาในรูปของการตั้งคำถามและมีคำตอบจากคำพิพากษาฎีกา
โดยส่วนใหญ่จะไม่มีคำอธิบายใด ๆ

คำถาม คำเบิกความของพยานโจทก์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง หากในชั้นพิจารณา
ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้สืบพยานโจทก์ดังกล่าว เพราะโจทก์ละเลยเพิกเฉยไม่เอาใจใส่ในการ
ส่งหมายเรียกให้พยานหรือนำพยานมาศาล ศาลชั้นต้นจะนำบันทึกคำเบิกความของพยานโจทก์
ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องนั้น มาประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดคดีในชั้นพิจารณาได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๗๔๕/๒๕๕๒ คำเบิกความของ ว. และ ส. พยานโจทก์ในชั้น
ไต่สวนมูลฟ้องซึ่งศาลต้องบันทึกไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๗
วรรคหนึ่ง เป็นพยานเอกสารอย่างหนึ่งซึ่งน่าจะพิสูจน์ได้ว่า จำเลยทั้งสองมีผิดหรือบริสุทธิ์ โจทก์
จึงชอบที่จะอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ตามมาตรา ๒๒๖ แต่ในการสืบพยาน
โจทก์ในชั้นพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้สืบ ว. และ ส. เนื่องจากความผิดของโจทก์ที่ละเลย
เพิกเฉยไม่เอาใจใส่ในการส่งหมายเรียกให้พยานหรือนำพยานมาศาล จึงไม่ใช่กรณีมีเหตุ
จำเป็นหรือเหตุอันสมควรที่ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของ ว. และ ส. ในชั้นไต่สวน
มูลฟ้องประกอบพยานหลักฐานอื่นในชั้นพิจารณาได้ตามมาตรา ๒๒๖/๕

คำถาม ในคดีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๘
คำเบิกความของพยานโจทก์ว่า ผู้ตายได้บอกพยานขณะรู้ตัวว่าใกล้จะถึงแก่ความตายว่าคนร้าย
คือจำเลย ศาลจะรับฟังคำเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๙๔๔/๒๕๕๒ คำกล่าวขณะผู้ตายที่บอกให้ทราบจำเลยเป็น
คนทำให้ตนตายในขณะที่รู้สึกตัวว่าใกล้จะตาย เป็นเหตุที่เข้าข่ายยกเว้นให้รับฟังพยาน
บอกเล่าเป็นพยานหลักฐานได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา

๒๒๖/๓ วรรคสอง (๒) แต่คำบอกเล่าของผู้ตายดังกล่าวรับฟังได้แต่เพียงว่า ผู้ตายได้ระบุชื่อจำเลยเป็นคนร้ายเช่นนั้นจริง มิได้หมายความว่าจำเป็นต้องรับฟังว่าจำเลยเป็นผู้ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตาย เพราะผู้ตายอาจเห็นหรือจำผิดพลาดหรือมีอุปทานก็เป็นได้ ความผิดพลาดอาจมีขึ้นได้ การระบุชื่อคนร้ายของผู้ตายจึงเป็นพยานหลักฐานอย่างหนึ่งที่ใช้ประกอบพยานหลักฐานอื่นให้มีน้ำหนักมั่นคงยิ่งขึ้น

คำถาม การยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินต่อศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลจังหวัด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินโดยมีผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๙๗๗/๒๕๕๓ การวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีตามคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๙๐ ศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลจังหวัดต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคนจึงเป็นองค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาตรา ๒๖ การที่ศาลชั้นต้นพิจารณาและมีคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีโดยมีผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะซึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะกระทำเช่นนั้นได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๔ (๒) และมาตรา ๒๕ จึงเป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ยังไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ต้องให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้ถูกต้องเสียก่อน ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๒ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์
บรรณาธิการ